

Svar (31/ 10 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Trafikministeriet.

Trafikministeriet har bl.a. oplyst, at der hverken i vejlovgivningen eller i færdselslovgivningen findes bestemmelser om anvendelse af videokameraer.

Som et eksempel på trafikovervågning har Trafikministeriet nævnt overvågningen af trafikken på Helsingørmotorvejen. Her bruges kameraerne alene til at følge trafikken (dens omfang og hastighed), trafikoplægninger og afmærkninger m.v. med henblik på at kunne informere trafikanterne om den aktuelle situation.

Det er umuligt at genkende enkeltpersoner eller aflæse nummerplader på optagelserne.

Kameraerne kan drejes og dermed overvåge trafikken i begge retninger. Dette indebærer også, at kameraerne rent teknisk kan bringes til at pege mod bebyggelse langs den ene vejside. Men kameraerne låses naturligvis ikke fast i en stilling, hvor de er rettet mod boliger.

Billederne kan alene ses af personalet på Vejdirektoratets vagtcentraler på Storkereden og i København samt hos Lyngby Politi. Billederne lagres ikke.

For så vidt angår havneområder har Trafikministeriet oplyst, at der i en række havne er opstillet videokameraer til overvågning af skibstrafikken samt af kajarealerne, containeropstillingspladser, opmarcharealer m.v.

Videoovervågninger sker som et led i havneopsynets arbejde med overvågning af havneområdet, og som altovervejende hovedregel indebærer videoovervågningen ikke mulighed for overvågning af private hjem.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. S 143.

Som det fremgår af dette svar, må videoovervågning af trafikanlæg og havneområder m.v. ikke være i strid med straffelovens § 264 a.

Spm. nr. S 242

Til erhvervsministeren (22/10 96) af:

Erling Oxdam (V):

»Har Danmarks Skibskreditfond haft tilstrækkelig hjemmel til den praksis der betød, at man i betydeligt omfang har accepteret, at debitorerne vedrørende lån, der er begunstiget af meget favorable OECD-vilkår og garanteret af den danske stat, i stigende omfang er banker m. fl. i bl.a. EU, og hvad vil ministeren foretage sig i anledning af denne praksis?«

Svar (31/10 96)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg har til besvarelsen indhentet følgende udtalelse fra Finanstilsynet:

»Hjemmelen har været tilstrækkelig.

I henhold til sine vedtægter kan Danmarks Skibskreditfond fratage panteret i skibet under særlige omstændigheder imod, at der stilles anden efter fondens skøn tilstrækkelig sikkerhed for lånet. Det er denne bestemmelse, der har gjort det muligt for fonden at acceptere værftsdatterselskaber som debitorer med sikkerhed i et obligationsdepot eller at acceptere pengeinstitutter som debitorer, fordi der i begge tilfælde har kunnet skønnes, at der er stillet anden tilstrækkelig sikkerhed for lånet.

I de tilfælde, hvor et rentesubsidieret lån er blevet debitorskiftet fra f.eks. et værftsdatterselskab til en bank, således at banken har overtaget låneforpligtelsen over for Danmarks Skibskreditfond mod betaling herfor, har debitorskiftet krævet godkendelse af Sekretariatet for Skibsfinansiering/Industriministeriet.«

Jeg kan i øvrigt oplyse, at Finanstilsynet, der fører tilsyn med Skibskreditfonden, tidligere har påpeget at Skibskreditfondens vedtægter burde tilpasses den konkrete udlånspraksis. Det er efterfølgende af Erhvervsministeriet blevet påtalt overfor Finanstilsynet, at tilsynet ikke aktivt søgte at fremme en tilpasning af vedtægterne i Danmarks Skibskreditfond.

Jeg finder ikke, at der er grundlag for at foretage mig noget i anledning af fondens praksis med at acceptere pengeinstitutter som låntagere.